

نگاه بیرون

اتحاد جمهوری خواهان با‌تورویست‌ها

The Washington Times

ترجمه: شهرام زردار

- بازهای منتقد اواماا روز پنجشنبه بعد از

دردست‌گرفتن آساق کمیته حزبی خود در سنا در حال‌وهوایی متمایز و متفاوت به‌منظور ارتقای آرمان‌شان شادمان بودند. برخی معتقد هستند دولت ترامپ مسئله آنها و تهدید ناشی از تهران را خیلی بهتر از دولت اواماا می‌فهمد. جان مک‌کین، رئیس کمیته نیروهای مسلح سنا و رابرت منتدز، عضو کهنه‌کار کمیته روابط خارجی سنا از جمله‌قانون‌گذارانی هستند که می‌گویند تیم منتخب ترامپ به‌وضوح درباره ایران شکاک‌اند و آماده اعلام نفض توافق هسته‌ای چندجانبه هستند. تام ریح، فرماندار سابق پنسیلوانیا، در یک جلسه توجیهی درباره انتخابات‌های سیاسی مربوط به ایران به حضار گفته است: «دلیل متعددی وجود دارد که معتقد شویم و امیدوار باشم رئیس‌جمهور منتخب با چشمان دیگری و رویکرد جدیدی به این حکومت نگاه کند. من به‌شدت امیدوارم این اتفاق بیفتد.» مک‌کین نیز با بیان اینکه از انتخاب جیمز ان‌ماتیس برای پست وزیر دفاع از سوی آقای ترامپ خوشحال شده است، گفته او (ان‌ماتیس، ژنرال بازنشسته کماندوهای نیروی دریایی) عمیقاً با تهدیدهایی که از سوی تهران درباره ایالات متحده و هم‌پیمانان منطقه‌اش اشل اعمال‌شده آشناست. ژنرال ماتیس از توافق هسته‌ای با ایران به عنوان توافقی «ناکامل» انتقاد کرده و در سخنرانی‌اش در ماه آوریل گفته «تهران در نگاه من تهدیدی جدی و بلندمدت برای ثبات و صلح در خاورمیانه است.» جمهوری‌خواه ارتزونیایی گفته: «بی‌پرده می‌گویم نمی‌دانم دونالد ترامپ می‌خواهد درباره ایران چه‌کار کند؛ اما می‌دانم کسانی که تا اینجا برای پست‌های اصلی انتخاب کرده باعث شادمانی من شده‌اند.» این جلسه در کنگره مستقر در واشنگتن، از سوی سازمان مجامع ایرانی- آمریکایی برگزار شد و گامی به سوی تکامل بیشتر یکی از پشتیبانان خود یعنی گروه تروریستی موسوم به[شورای ملی مقاومت ایران است، شورایی که ستادش در پاریس است و مجاهدین خلق [سازمان تروریستی منافقین] بزرگ‌ترین جزء آن هستند. این ائتلاف دشمن جدی حکومت جمهوری اسلامی و منبع بسیاری از گزارش‌های اطلاعاتی درباره جزئیات برنامه‌های هسته‌ای تهران بوده‌اند. سناتور سابق جوزف لیربن، کاندیدای دموکرات‌ها برای پست معاونت ریاست‌جمهوری در سال ۲۰۰۰ روز پنجشنبه در این گروه‌دهمایی گفته است او ماه گذشته به هیلاری کلینتون رای داده؛ اما انتخاب تعجب‌آور آقای ترامپ به همراهی اکثریت قوی هوادارانش در کنگره که منتقد تهران هستند، می‌تواند به معنای آن باشد که تغییری اساسی در سیاست ایالات متحده در رابطه با ایران در ماه‌های پیش‌روخ خواهد داد.

لیربن به انحلال کمپ لیربتی به عنوان یک رویارویی اشاره کرده و گفته گروه تروریستی موسوم به‌شورای ملی مقاومت «می‌تواند اینک بر مقاومت و تغییر رژیم در ایران» تمرکز کند. آقای لیربن همچنین گفته «واقعاً فکر می‌کنم سحرگاه روز جدیدی فرا رسیده، سحرگاهی برای اهداف ایران آزاد، باثبات، مستقل و دموکراتیک.» او گفته: «انتخابات پیامد‌هایی دارد. من می‌توانم به شما بگویم هنگامی که نوبت به مسئله ایران می‌رسد، تغییر از سیاست اواماا به دونالد ترامپ تغییری امیدوارکننده است. اکنون به دولتی رسیده‌ایم که از توافق هسته‌ای حفاظت نمی‌کند و در برابر آن موضع دفاعی هم ندارد. این دولت جدید آماده به‌چالش‌کشاندن توافق هسته‌ای است.» آقای ترامپ به‌شدت منتقد توافق هسته‌ای است. او همچنین از بازگرداندن ده‌ها میلیارد دلار دارایی‌های بلوکه‌شده ایران انتقاد می‌کند؛ اما هنوز روشن نیست آیا او توافق‌نامه هسته‌ای را به‌طور یک‌جانبه پاره می‌کند یا رویکرد تهاجمی‌تری برای اجرای آن و اعلام موارد نقض برجام از سوی ایران به کار می‌گیرد. دیگر امضاکندگنان توافق هسته‌ای (روسیه، چین، آلمان و فرانسه) به طور فعال مشغول بررسی فرصت‌های جدید تجاری – در بخش انرژی ود… در ایران هستند. ایران نیز به نوبه خود اخطارهای لازم درباره هر حرکتی برای نقض توافق هسته‌ای و لغو تحریم‌هایی را که به عنوان بخشی از توافق خواهان آن بوده، مطرح کرده است. حسن روحانی، رئیس‌جمهوری ایران که به عنوان یک چهره سیاسی نسبت میانه‌رو در طیف‌نمای سیاسی ایران مطرح است همین هفته گفته: «ممکن است آقای ترامپ خواسته‌های زیادی داشته باشد، ممکن است او خواهان تضعیف یا پاره‌کردن توافق هسته‌ای باشد؛ اما آیا ما و مردم ما اجازه چنین کاری را به او می‌دهیم؟ آمریکا نمی‌تواند بر سر ما که راه مقاومت در برابر مناصب است اعمال نفوذ کند.» این در حالی است که آقای مک‌کین و سایر منتقدان توافق‌نامه می‌گویند ایران هم حلال‌هم در برابر نقض کرده و نشانه‌های اندکی وجود دارد که تهران سیاست‌های خود را تعدیل یا متوقف کند. به گفته آقای لیربن، «آقای ترامپ و کنگره زیر سلطه جمهوری‌خواهان می‌توانند برای بررسی و آزمودن روحیه تهاجمی ایران قبل از پاره‌کردن برجام، اقداماتی انجام دهند. اقداماتی شامل تحریم‌های یک‌طرفه جدید، موضع‌گیری علیه سپاه پاسداران به عنوان واحدی نظامی که به‌طور خاص مسئول دفاع از نظام اسلامی در کشور است…» تحریم‌ها به این دلیل که سپاه پاسداران انقلاب اسلامی یک مجموعه بزرگ اقتصادی را در اختیار دارد می‌تواند به آنها صدمه وارد کند.

دیپلماسی

تحلیل میرمحمود موسوی از آرایش تازه خاورمیانه پس از قدرت‌گرفتن ترامپ

باید تا خرداد صبر کنیم

عسل زینب اسماعیلی

زینب اسماعیلی

دونالد ترامپ چنان پیش‌بینی‌ناپذیر رخ نموده که میرمحمود موسوی معتقد است رفتار او در خاورمیانه نیازمند چند ماه زمان است تا ببینیم او چه خواهد کرد. اما فطرا دیپلماسی، سیاست و حتی جنگ متوقف نمی‌شود تا منتظر بماند ببینیم دونالد ترامپ می‌خواهد در جهان چه رفتاری را در پیش بگیرد. میرمحمود موسوی، کارشناس ارشد وزارت خارجه که سابقه کار در آسیای غربی را در سال‌های پریحران در کارنامه دارد، معتقد است منطقه خاورمیانه پیچیده و پیش‌بینی‌ناپذیر شده است. موسوی، سفیر اسبق در هند و پاکستان که در زمان اوج گرفتن فعالیت طالبان در افغانستان هم کار کرده، معتقد است آینده خاورمیانه بسیار نگران‌کننده است و ریشه این گرانی را در آنچه امروز در منطقه می‌گذرد می‌بیند؛ جنگ افروزی و افراطی‌گری.

ترامپ و برخی دیگر این‌گونه تفسیر شود که رقابت‌های

تاریخی به پایان خود رسیده است.

«البته به نظر می‌رسد که تا به حال راضی‌ترین کشور از پیروزی ترامپ، روسیه و شخص پوتین است.

فعلا همین‌طور است اما من معتقدم استمرار این رفتار جای تردید دارد؛ خیلی‌ها انتظار دارند که این بهار زودرسی باشد و بعد هم تبدیل به خزان شود؛ به‌دلیل اینکه این مربوط به دوران انتخابات و پساانتخابات است. بعدا وقتی واقعیت‌ها رو شود وقتی که رقابت‌های شبه‌جزیره کریمه و وضعیت اسرائیل و شرایط متفاوت آسیای جنوبی روشن شود، در آنجا دیگر اختلافات جدی می‌شود و دیگر این ادبیات شیرین اولیه شاید تکرار نشود.

«پس ما دو ماه نسبتاً پیش‌بینی‌ناپذیر پیش‌رو داریم؟

ما باید تا خرداد صبر کنیم.

«پایان اردیبهشت در ایران انتخابات ریاست‌جمهوری برگزار می‌شود و آقای روحانی باید چند ماه آینده را با همین وضعیت پیش‌بینی‌ناپذیر سر کنند. شما فکر می‌کنید در این دوره سیاست‌خارجی ایران در منطقه و جهان چگونه باید پیش برود؟ ما در عراق و سوریه به‌طور جدی و در عرصه عمل با روسیه و آمریکا مواجهیم.

ایران نمی‌تواند خیلی سریع وضعیت را تغییر دهد ولی می‌تواند در فکر تغییراتی باشد. ظاهراً شرایطی که در سوریه و عراق شاهد آن هستیم، ممکن است نشان‌دهنده اقتدار ما باشد، مثلاً در عراق و سوریه نیروهای متفق ایران داعش را عقب می‌رانند. منتها تمام مسئله این نیست و مسائل خیلی بزرگ‌تری در این منطقه وجود دارد و من نگران آنها هستم. زمانی که نیروهای آمریکایی با سکوت یا حمایت ایران در افغانستان عملیات انجام دادند و طالبان را از کابل رانند، برخی‌ها خیلی پیچیده می‌کند؛ بنابراین به نظر می‌رسد در وضعیتی شد درحالی‌که من اعتقاد داشتم تازه مشکل شروع شد و همان زمان تحلیل من بر این بود که افراط در این منطقه پدید خواهد کرد. الان گفته می‌شود تاکنون در سوریه ۳۰۰ هزار نفر کشته شده و حدود ۱۲ میلیون آواره در این کشور وجود دارد. اینها چیزی به‌غیر از نفرت برجا نمی‌گذارد، یعنی در سوریه ۷ میلیون خانواده متفر خواهند داشت. دست‌کم دو نسل طول می‌کشد تا اینها افرادی طبیعی شوند. این کینه‌ها در درونشان خشونت خواهد زاید. یک آدم طبیعی نمی‌تواند به‌سادگی سر ببرد اما در شرایط نفرت‌آور این افراد تولید می‌شوند و این شرایط در طول سال‌ها در این منطقه ایجاد شد. در آینده منطقه خاورمیانه اجتماع جماعت میوبینی روانی خواهد بود. این‌ها خوفناک جنایات سیاسی بساری سنگینی است که در منطقه وجود دارد. این‌جماعت این منطقه را اداره و در آن زندگی خواهند کرد؛ بنابراین در درازمدت در غرب ما منطقه امنی وجود ندارد. عملیات موفقیت‌آمیز در حلب و امثال آن، خوشحالی دوشبه است؛ باید نگران ۳۰ سال آینده بود. من وضعیت این بسیار سیاه می‌بینم. ما ناچاریم در مجاورت این محل زندگی کنیم و به صلح و رفاه و امنیت فکر کنیم درحالی‌که نمی‌توانیم به آن دسترسی پیدا کنیم. چون در دنیا جدید تمام اینها منطقه‌ای است نه در داخل مرزها. تصور اینکه ما در داخل مرزهای خود امنیت داریم کاملاً خطاست؛ تمام منطقه باید در صلح باشد سوریه، عراق، عربستان و افغانستان باید در صلح باشند. اگر هرکدام از اینها امنیتشان دچار مشکل شود امنیت ما را هم خدشه‌دار و پیشرفت را برای ما سخت خواهند کرد. دولت فعلی ما هم در میانه چنین وضعیتی قرار دارد، اطراف ما مثل صحنه‌ای است که شاهد رفتار متفاوتی هم هستیم که منتظریم مشخص شود و آن رفتار ترامپ است. نباید حرکت‌های تاکتیکی

به مرزهای امن برساند؛ شاید کسانی هستند که فقط می‌توانند در چنین وضعیت ناامنی زندگی کنند. در سال‌های جنگ افغانستان آدم‌هایی را به یاد دارم که همه‌چیز آنها با جنگ تعریف می‌شد و هیچ چیز دیگری بلد نبودند. در این منطقه برخی محافل و مجالس و برخی شخصیت‌ها فقط در فضای رادیکال جنگی می‌توانند نفس بکشند و از رانت جنگ بهره‌مند شوند. صلح برای آنها عین سم و کشنده است.

«پس پایانی برای جنگ در سوریه متصور نیستید؟ نه؛ در حال حاضر من وضعیت سوریه را بسامان نمی‌بینم. مشکلات سوریه تازه در ابتدای راه است من

تصور نمی‌کنم در آینده نزدیک مشکلات سوریه با عراق به پایان برسد. فصلی به نام مشکلات کردی تازه باز شده است که شاید چندین دهه ما شاهد اختلافات کردها و غیرکردها خواهیم بود که صلح و امنیت منطقه را تهدید خواهد کرد. همین مسئله، ترکیه را متوقف و دچار بحران کرده است. ترکیه‌ای که دیروز با بالاترین رشد به عنوان الگو مطرح بود. در سوریه تسویه‌حساب بسیاری از جریان‌تا مانده و تا زمانی که یک همت مشترک در آنجا ایجاد نشود نمی‌توان امیدوار بود که راه‌حلی پیدا یا جست‌وجو شود. حتی زمانی هم که صحبت از راه‌حل می‌شود جدیت لازم وجود ندارد. در آنجا مردم بیچاره سوزی هستند که کشته می‌شوند و هزینه این تقابل قومی، مذهبی و تقابل قدرت‌ها را پرداخت می‌کنند.

«ما اینجا با یک بازیگر مجهول الحالی مثل ترکیه هم مواجه هستیم که در عمل مشخص نیست چه می‌خواهد بکند. درحالی‌که در موصل و سوریه با ترکیه تضاد وضعیت داریم؛ می‌بینیم که وزیر خارجه آنها سرزده به ایران می‌آید و با رئیس‌جمهور دیدار می‌کند. تحلیل شما از سفر سرزده آقای جاورش‌واغلو به تهران چیست؟

من هیچ اطلاعی از انگیزه این سفر و مذاکرات انجام‌گرفته ندارم؛ باید منتظر باشیم ببینیم که رسانه‌های ترکیه در این رابطه چه می‌گویند؛ چون که از رسانه‌های ما معمولاً مطلبی در نمی‌آید. این نکته بدی است که مسئولان مردم را مطلع نمی‌کنند درحالی‌که مسئولان سایر کشورها رفتار بهتری با مردم کشور خود دارند؛ ولی می‌توان گمانه‌زنی کرد که چارچوب مذاکرات حول چه محوری بود. اصلی‌ترین موضوع و به‌نوعی گترانی مشترک دو طرف وضعیت عراق و سوریه است و اختلاف نظرهایی که دو طرف روی مسائل سوریه دارند؛ در عراق هم نقطه مشترک و هم نقطه افتراق دارند. به‌ترتیب ترکیه یک همسایه خوب برای ما در طول چندین دهه گذشته بوده است و ما چه در زمان جنگ و چه بعد از آن با این کشور رابطه نزدیک داشتیم و به‌غیراز تعاملات تجاری، در ملاحظات سیاسی هم تعاملاتی داشتیم.

اما شرایط جدید در منطقه خیلی بحرانی است. ترکیه به خاطر اقلیت ترکی که در موصل هست خودش را محق می‌داند که درگیر مسئله عراق باشد. دوم اینکه ترکیه خود را در یک جریان مذهبی می‌بیند. جریان‌ات شیعیانه مثل حشد شعبی ممکن است جغرافیای انسانی آنجا را تغییر دهند و ترکیه نسبت به این قصه حساس است. لایه سوم رقابت منطقه‌ای ایران و ترکیه است که این قضیه سابقه‌دار است و خیلی راحت می‌شود فهمید هر کشوری می‌خواهد حوزه نفوذ خود را افزایش دهد، در نقطه چهارم سابقه تاریخی تمامی این قضایات است؛ به‌سبب مسائل دیگر هم هست. در چندصد سال گذشته رقابت‌های ایران و عثمانی سابقه‌دار است. اینها موضوعاتی است که کار را خیلی پیچیده می‌کند؛ بنابراین به نظر می‌رسد در وضعیتی شد درحالی‌که من اعتقاد داشتم تازه مشکل شروع شد و همان زمان تحلیل من بر این بود که افراط در این منطقه پدید خواهد کرد. الان گفته می‌شود تاکنون در سوریه ۳۰۰ هزار نفر کشته شده و حدود ۱۲ میلیون آواره در این کشور وجود دارد. اینها چیزی به‌غیر از نفرت برجا نمی‌گذارد، یعنی در سوریه ۷ میلیون خانواده متفر خواهند داشت. دست‌کم دو نسل طول می‌کشد تا اینها افرادی طبیعی شوند. این کینه‌ها در درونشان خشونت خواهد زاید. یک آدم طبیعی نمی‌تواند به‌سادگی سر ببرد اما در شرایط نفرت‌آور این افراد تولید می‌شوند و این شرایط در طول سال‌ها در این منطقه ایجاد شد. در آینده منطقه خاورمیانه اجتماع جماعت میوبینی روانی خواهد بود. این‌ها خوفناک جنایات سیاسی بساری سنگینی است که در منطقه وجود دارد. این‌جماعت این منطقه را اداره و در آن زندگی خواهند کرد؛ بنابراین در درازمدت در غرب ما منطقه امنی وجود ندارد. عملیات موفقیت‌آمیز در حلب و امثال آن، خوشحالی دوشبه است؛ باید نگران ۳۰ سال آینده بود. من وضعیت این بسیار سیاه می‌بینم. ما ناچاریم در مجاورت این محل زندگی کنیم و به صلح و رفاه و امنیت فکر کنیم درحالی‌که نمی‌توانیم به آن دسترسی پیدا کنیم. چون در دنیا جدید تمام اینها منطقه‌ای است نه در داخل مرزها. تصور اینکه ما در داخل مرزهای خود امنیت داریم کاملاً خطاست؛ تمام منطقه باید در صلح باشد سوریه، عراق، عربستان و افغانستان باید در صلح باشند. اگر هرکدام از اینها امنیتشان دچار مشکل شود امنیت ما را هم خدشه‌دار و پیشرفت را برای ما سخت خواهند کرد. دولت فعلی ما هم در میانه چنین وضعیتی قرار دارد، اطراف ما مثل صحنه‌ای است که شاهد رفتار متفاوتی هم هستیم که منتظریم مشخص شود و آن رفتار ترامپ است. نباید حرکت‌های تاکتیکی

ادامه از صفحه ۶

بازرسی منافع برخی افراد را به مخاطره می‌اندازد

او نخستین‌بار سه سال قبل در گفت‌وگویی با «نگاه پنجشنبه» لب به اعتراض گشود و گفت: «من ناطق اگر واقعاً تخلف دارم باید بررسی شود. اساساً چرا مثل منی مورد سؤال و مواخذه قرار نگرفت. واقعاً این سؤال جدی من است. تعارف نمی‌کنم. واقعاً من چرا مورد سؤال قرار نگرفتم؟ چرا مواخذه نشدم؟ اگر نسبتی داده شده، چرا تحقیق نشد، بررسی نشد که این درست است یا درست نیست. واقعاً برای من سؤال است و اصلاً این برای من مسئله است. برای جامعه هم مسئله است.»

ناطق از گذشته تا امروز

زندگی سیاسی «علی‌اکبر ناطق‌نوری» بعد از انقلاب با حضور در کمیته‌ها، جهاد سازندگی و بیشتر آن با نمایندگی مجلس رقم خورد، به‌جز یک دوره که از مجلس اول به دولت رفت و وزیر کشور شد. تا پیش از آمدن دولت اصلاحات، او پنج دوره نماینده و دو دوره رئیس مجلس بود. ناطق‌نوری در انتخابات ۷۶ خود را سیاست‌مداری عمل‌گرا و ادامه‌دهنده راه هاشمی معرفی می‌کرد و این را رمز پیروزی خود می‌دانست. سال ۷۵ در گفت‌وگو با روزنامه «فراکتفور الکامینه» خود را «سیاست‌مداری میانه‌رو» توصیف کرده و گفته بود در ایران تحت ریاست‌جمهوری او، گماندویی برای کشتن سلمان‌رشدی اعزام نمی‌شود. اما شکست او از رقیب هم برای خودش و هم جناح حامی‌اش، غیرقابل‌انتظار بود. ناطق از همان زمان تصمیم گرفت دیگر شانس خود را در عرصه سیاست امتحان نکند و در پشت‌پرده نقش شیخوخت و صحه‌گردانی را داشته باشد.

تحلیل، این بود که بااین عمر سیاست‌مدار فرارسیده است، اما آن زمان کسی تصورش را هم نمی‌کرد که پایان سیاست‌مداری ناطق این همه پرفراز‌ونشیب شود که از مرکز دایره جناح راست کم‌کم به منتهی‌الیه آن کوچ کند. آن زمان تصور اینکه چهره شاخص جامعه روحانیت مبارز و کاندیدای مطرح جناح راست در انتخابات ۷۶ فردی که روزنامه رسالت در نخستین شماره‌اش، سال ۶۴، با او گفت‌وگو می‌کند، ۲۲ سال بعد در میهمانی افطری در کنار رقیب اصلاح‌طلب خود در یک قاب عکس، جای بگیرند؛ بسیار دور از انتظار بود. اما احمدی‌نژاد کاری کرد که این دور از انتظاری محقق شود. یاران اصولگرا هم دامن شیخ را رها کرده و جانب تازه‌از‌راه‌رسیده را گرفتند.

می‌شود گفت مجلس پنجم پایان عمر سیاسی ناطق بود. برای انتخابات مجلس ششم ثبت‌نام نکرد. وقتی از خودش درباره علت و شرکت‌نکردنش در انتخابات مجلس سؤال کردند و حتی آن را به آمدن هاشمی نسبت دادند، گفت: نیامدنش به آمدن هاشمی ربطی ندارد. بازهم از هاشمی دفاع کرد و گفت اتفاقاً او ازجمله کسانی بوده که درخواست آمدن هاشمی را داشته و اینکه بودن هاشمی به نفع مجلس است، اما شواهد حاکی از این است که این جناح راست بود که نمی‌خواست روی ناطق قمار کند؛ احتمالاً حضور یک ناکام را در فهرست انتخاباتی خود خوش‌نام نمی‌دانست. با‌هنر گفته بود برخی گروه‌های جناح راست مخالف این هستند که نام ناطق در فهرست جناح راست قرار گیرد.

سال ۸۴ رئیس «شورای هماهنگی نیروهای انقلاب» شد، درحالی‌که با جامعه روحانیت مبارز، تشکیلی که از اعضای اصلی‌اش بود هم به اختلاف خورده بود. جامعه روحانیت می‌خواست همچنان مانند سال ۷۶ محور سازوکارهای انتخاباتی باشد، اما حالا یکی از اعضایش در قالب شورایی تازه‌شده این مسئولیت را عهده‌دار بود.

از سویی دیگر شخص مهدوی‌کنی از ولایتی دفاع می‌کرد، اما ناطق دنبال برآمدن گزینه نهایی از دل یک شورا بود. در نهایت تلاش‌هایش هم ناکام ماند و اجاعی رخ نداد. با انتخاب احمدی‌نژاد به‌عنوان رئیس دولت، او یکی از نخستین سدهای متفاوت و معترض در اردوگاه اصولگرایسی علیه احمدی‌نژاد بود و درباره‌اش گفت: «احمدی‌نژاد طرح‌هایش فحاشی بود». این در حالی است که ناطق یکی از کسانی بود که برای شهردارشدن احمدی‌نژاد تلاش فراوان کرد و به یونسی، وزیر وقت اطلاعات، زنگ زده و اصرار کرده بود که صلاحیتش را تأیید کند. از همان سال ۸۸ و بعد از آن اتهاماتی که از سوی احمدی‌نژاد روانه او و خانواده‌اش شد، و حمایتی که اصولگرایان از او نکردند، در کنار اختلافات قبلی، به نشانه قهر، دیگر در جلسات جامعه روحانیت مبارز شرکت نکرد. بعدا در مراسم افتتاحیه مجلس نهم سال ۹۱ هم هنگام سخنرانی احمدی‌نژاد، جلسه را به نشانه اعتراض ترک کرد. هرچه ناطق از عقبه خود فاصله بیشتری می‌گرفت، محلات تدره‌های اصولگرا هم بر او بیشتر می‌شد؛ تاجایی‌که سه سال قبل در مراسم شب‌های احیا در حرم امام رضا در مشهد سخنرانی ناطق درباره عدالت پنهانه‌ای شد برای شعاردادن عده‌ای علیه او و پرتاب بطری خالی آب به سویش. انتخابات ریاست‌جمهوری ۹۲ که فراسید به کمپین حامیان روحانی پیوست و همان روز انتخابات پیش‌بینی کرد که انتخابات در همان دور نخست به نتیجه می‌رسد. در همان سال ۹۲ ناطق به دو میهمانی افطری دعوت شد. یک میهمانی اصولگرا و میهمانی یک اصلاح‌طلب، دعوت جامعه اسلامی مهندسين به دبیرکلی با‌هنر را در زد، اما در میهمانی عارف شرکت کرد.